



“**ป**ริญญาที่ได้รับ เป็นความสำเร็จ ของพ่อองเราที่รวมตัวต่อสู้ด้าน สังคมล้อมอย่างเป็นรูปธรรม

และเป็นระบบที่ชัดเจนมาตลอด 15 ปี ที่ชาบประจوابฯ รวมตัวกันบอกภารรัฐมา ตลอดว่าขอเมืองทิพย์กำหนดอนาคตตัวเอง

จะพัฒนาอะไรก็แล้วแต่ขอให้เราได้มี สิทธิในการปกครอง หรือได้เลือกชีวิตของเรา ด้วย”



คำกล่าวของศรีนักสุ นางจินตนา แก้วขาว แกนนำกลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านกรุด จ.ประจوابนารินทร์ ภายหลังเข้ารับ พระราชทานปริญญาธุรัศตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากสมเด็จพระเทพรัตน ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อ ๕ มีนาคมที่ ผ่านมา

จากเด็กสาวหัวใจเกื้อหัวหิน ที่ติดโตามาเป็น ครูอนุบาล สมรสกับ นายอิสรา แก้วขาว พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ก่อนจะหันมาประกอบอาชีพทำอาหารที่ อ้าวโภคางสะพาน จังหวัดประจوابนารินทร์ เมื่อ ๓ กันยายน ๒๐๑๖ จนตอนนี้ต้องลูกขึ้นสู่เกียงบ่าเคียง ให้ลูก ขาวบ้านในชนบทบ้านกรุดเพื่อก้าวสู่การก่อสร้าง โรงไฟฟ้า ห่วงรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ น้ำตก แม่น้ำ คลอดแนวขั้งหัวดีประจوابนารินทร์ บ้านเกิดของ

เริ่มต้นแต่การรวมกลุ่มชาวบ้านขยายใหญ่ ร่วมกันวางแผนง่ายๆ เพื่อป้องกันการ วางอวนในแนวปะการัง ดูแลความสะอาด แนวชายฝั่ง ตรวจสอบสัญญาสัมปทานรัฐ ไปจนถึงการเป็นวิทยากรให้ชาวบ้านผู้ได้ รับผลกระทบจากการก่อสร้างโครงการ ขนาดใหญ่

พร้อมไปกับภารกิจให้ผู้หันมายรู้จักใช้สิทธิ ดูแลเงินป้องกันทรัพยากรชุมชนและท้องถิ่น รวม ถึงสร้างภาพในเรื่องด่างๆ สร้างองค์ความรู้ให้กับกลุ่ม ผู้หันมายังและเด็กในชนบท จัดตั้งกลุ่มศูนย์ให้มีพลัง เช่นเดิม จัดให้ผู้หันมายังในชนบทตั้งกลุ่มพัฒนา เกษตรอินทรีย์นาสะพาน

ทำให้วันนี้จังหวัดประจوابนารินทร์มีแทนนำ ใหญ่ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุด ทั่ว น.ส.อุริยรัตน์ แต้ชูตระกูล น.ส.กรรณ ฤทธิ์ คงน้อย น.ส.รัชนก มงคลจันนา นาง ศุริยาวดี กาญจนรัตน์ และ น.ส.พิพาวดี ไทยทด



# ‘ชินตนา’บ้านกรุด

## ‘ครุย’เพื่อบ้านเกิด



ตลอดระยะเวลาแห่งการต่อสู้ที่มีทั้งกลุ่มชาวบ้านที่เห็นด้วยและคัดค้าน “ให้หนี้ดองต่อสู้กับภาคเอกชน ทำความเข้าใจกับภาครัฐ ชาวแกร์งหัวใจเดือนนันทีไม่เคยย่อท้อ เมื่อวันที่ต้องสูญเสียเพื่อนร่วมอุดมการณ์ นายเจริญ วัดอังกฤษ แก่นนำต่อต้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก หลังสิ้นเดือนกรกฎาคมปีนี้

รวมไปถึงวันที่ต้องลิ้นอิสราภพ ด้วยข้อหาบุกรุกสถานที่จัดงานเลี้ยงโต๊ะจีนครบรอบ 3 ปี ของบริษัทเจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าบุกรุด ชาวบ้านที่พิพากษามาถูกตัด 4 เดือน โดยไม่ร่องอาจญา เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2554 และถูกจำคุกในเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก่อนจะได้รับกระบวนการอภัยไทยเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2554 เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ 7 รอบ 84 พรรษา

59 วันที่ถือกุมขัง มิได้ทำให้หลังของหญิงนักสู้ผู้นี้หยุดลง จินตนา แก้วขาว และเพื่อนพ้องร่วมอุดมการณ์ยังคงเดินหน้ารักษาลั่นเกิดและทวงคืนความเป็นธรรมต่อไป

จากสาวชาวบ้านธรรมชาติ ด้วยภาระหน้าที่ในการต่อสู้ วันนี้จินตนาในวัย 49 ปี กำลังทัน “สื้อ” หรือ “เล่นไฟ” และยังปฏิโน้มน้ำ กลั่นหารูปการต่อสู้จาก “วันวน” ถึง “วันนี้” ประกอบการเด่าเรื่องราวดีฟังในวันที่ไปเยือนเมืองแม่ทั้งบ้าน

จินตนากล่าวว่า “จากการต่อสู้เพื่อสิทธิ



ของตนเอง ทำให้จากเดิมที่มีเพียง 2 กลุ่มคือกลุ่มบ้านกรุดและบ่อนอกที่ร่วมกันต่อสู้กับอุปสรรคจนชนะโครงการไฟฟ้าถ่านหินแม้วันนี้เราจะสูญเสียเจริญ วัดอังกฤษ และตนเองต้องติดคุกจากสาเหตุการคัดค้านเพื่อญรักษาสิ่งแวดล้อมก็ตาม แต่ทำให้วันนี้ประจำเครื่องหมายกลุ่มนธุรกษ์พิมพ์ขึ้นถึง 8 กลุ่ม ที่ร่วมตัวกันเพื่อร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อมในบ้านเรารอย่างชัดเจน จึงอาจทำให้มหาวิทยาลัยเลื่องหนึ่นในส่วนนี้”

เมื่อปี 2544 มหาวิทยาลัยที่ยังคืนมองปวิญญาณสืบพิทักษ์ให้นางจินตนา แก้วขาว และนางเจริญวัดอังกฤษ ก่อนจะรับใบสู่อิศานศิลป์เพื่อช่วยเหลือประชาชนด้านสิทธิมนุษยชนเดินจากสภาพนาขาม ตามด้วยร่างวัลลองค์กรที่มีผลงานด้านสิทธิมนุษยชนเด่น ปี 2548 จากคณะสั่งเวลาลื้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิมพ์

รายงานถึงร่างวัลลองค์กรที่มีผลงานด้านสิทธิมนุษยชนเด่น ปี 2550 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2554 จากคณะสั่งเวลาลื้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิมพ์

ลื้อม ในฐานะเครือข่ายกลุ่มนธุรกษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสั่งเวลาลื้อมบ้านกรุดที่ร่วมอนุรักษ์พื้นที่ชั่วหน้า

กระถั่งล่าสุด จินตนา แก้วขาว สามีชุดครุยเข้ารับพระราชทานปริญญาราชานุญาตบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีพ่อ娘ห้องน้องร่วมอุดมการณ์เดินทางไปร่วมยินดีอย่างอุ่น

จินตนากล่าวด้วยว่า “ที่ผ่านมาทางวิทยาลัยในระบบมหาฯ ที่นักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับภาคประชาชน มองว่าภาคประชาชนไม่ได้เรียนหนังสือ ล้าหลัง ขาดขวางการพัฒนา โดยเฉพาะฝ่ายการเมืองนักกองทั่วประเทศไม่มีหลักฐาน ไม่มีอะไรให้ทั้งน้ำเป็นแหล่งที่มาให้เชื้อถือได้

เพราะฉะนั้นวันนี้ถือเป็นวันที่ต้องปรับตัวทางการมองพื้นที่ของประชาชนท้าท่าวรัฐบาลว่า ลังที่ชาวบ้านทำ ทำจากองค์ความรู้ภาค

ประชาชน หากจะนองกว่าตัวสีดา บานมีข้ามาไม่มีความรู้สึกไม่ได้ เพราะองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยต่างๆ เกิดขึ้นจากการส่งนักศึกษาลงไปท่าความรู้สึกด้าวสีดา บานมีข้ามาเพื่อขอให้บอกเล่ากัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์การที่นา การเป็นเกษตรกร ดังนั้นองค์ความรู้นั้นก็อยู่กับชุมชน



“อย่างให้ทุกมหาวิทยาลัยหันกลับมามองชุมชน อย่าไปมองว่าชุมชนที่ถูกขึ้นมาต่อสู้เป็นคนที่ไม่ได้รับการยอมรับ อย่าไปมองแต่ผู้คนที่มีความรู้สึกและการขอให้มองต่อชุมชนราษฎร์ที่เป็นเจ้าของประเทศไทยอย่างแท้จริง”

